

Rob De Nijs, Het Werd Zomer

Het leek al zomer, toch was het pas eind mei.
Zo'n dag waarvan je denkt, die gaat niet meer voorbij.
M'n vrienden kwamen langs, maar ik wilde alleen
aan het strand wat wandelen,
zomaar nergens heen.
Toen zag ik jouw
Je riep me met je ogen,
Ik keek je aan, en kreeg een vreemd gevoel.
Want ik begreep wat jij me wilde vragen,
kom dichterbij me.
Ik was zestien, en jij was achtentwintig.
En van de liefde wist ik nog niet veel,
maar ik begreep wat jij me wilde zeggen
Ik was geen kind meer;
En het werd zomer
Je was zo vrij, ik vond het eerst een beetje raar.
Je droeg niet anders dan je lange blonde haar.
Ik was verlegen, en wist niet wat te doen
ik stond daar maar te kijken,
oh wat voelde ik me groen
Ik begrijp het, hoorde ik je zeggen
Je bent zo jong nog, en weet niet wat je moet
wees maar niet bang, de nacht zal het je leren
kom dichterbij me
we liepen samen
verder langs het strand
en als een jongen pakte ik je hand
maar als een man zag ik de zon weer opgaan
en het werd zomer (2x)
Het werd zomer
voor het eerst in heel m'n leven
Het werd zomer
De allereerste keer
en ik was een man toen de zon weer opkwam
en het werd zomer
Toen was het zomer